

Metafísica I

Grup B – Curs 2015-2016

Material Docent
preparat pel professor Pablo Rychter

Versió 1

Nota important: Aquest material està pensat per ser usat per professor i estudiants en les classes d'aquesta assignatura. No és material d'estudi autònom per part de l'estudiant. Pot contenir petites errades (que espero corregir en versions futures) i inexactituds (que en molts casos resulten de simplificacions deliberades i pedagògicament convenients). L'autor recomana a altres professors/-es interessats/-ades a fer servir aquest material en les seves classes que en facin una revisió personal i una adaptació a les seves necessitats docents particulars.

Continguts:

- Guia docent específica
- Guions de classe
- Guies de lectura de textos
- Tasques presencials

Guia docent específica

Metafísica I B
Curs acadèmic 2015-2016
Prof. Pablo Rychter - pablo.rychter@uv.es

Aquest document complementa la informació sobre l'assignatura que trobareu en la guia docent general de l'assignatura. Aquesta informació pertany específicament al grup B del curs acadèmic 2015-16.

1. Resum

Metafísica I és una assignatura obligatòria de quart any del Grau en Filosofia. El nostre objectiu central serà el de familiaritzar-nos amb (o aprofundir en la nostra comprensió de) diversos problemes metafísics centrals. També posarem especial atenció en la reflexió sobre la naturalesa de la metafísica i sobre les seves relacions amb altres àmbits de la filosofia.

2. Objectius de l'aprenentatge

A més de contribuir a adquirir les competències pròpies del Grau en Filosofia, enumerades en la guia docent general de l'assignatura, s'espera que els/les estudiants assoleixin els següents objectius:

A. Familiaritzar-se amb alguns dels problemes centrals en l'àmbit de la metafísica, i amb algunes de les posicions i els arguments al voltant d'aquells. Al final del curs, l'estudiant podrà identificar algunes de les posicions centrals sobre els temes estudiats.

B. Desenvolupar punts de vista i arguments propis sobre aquests problemes i ser capaç de presentar-los en mitjà escrit. En acabar el curs, l'estudiant haurà de ser capaç d'elaborar un treball escrit de 2.500 paraules destinat fonamentalment a presentar un argument propi sobre un dels temes estudiats.

C. Desenvolupar la capacitat d'identificar, reconstruir i avaluar arguments presents en textos filosòfics de diversos períodes i tradicions. En acabar el curs l'estudiant haurà de ser capaç de reconstruir i avaluar un argument complex mitjançant un escrit de 650 paraules.

D. Desenvolupar la capacitat de presentació oral d'un tema prèviament treballat. Al final del curs, l'estudiant haurà de ser capaç d'explicar l'argument central d'un article complex en una presentació oral de vint minuts.

E. Desenvolupar la capacitat de lectura de textos complexos en anglès. En acabar el curs, l'estudiant haurà llegit almenys un article en anglès sobre algun dels temes estudiats.

F. Desenvolupar la capacitat de treballar en equip. Part dels treballs lliurats durant el curs requeriran la discussió i elaboració d'arguments amb companys /-es de classe.

3. Descripció de continguts

Abordarem diversos problemes i arguments centrals en la metafísica contemporània que estan estretament relacionats, però que poden agrupar-se en cinc unitats temàtiques:

1. Universals i particulars: Existeixen els universals? Arguments per al realisme sobre els universals i per al nominalisme. Tipus de realisme i de nominalisme.

2. Temps, persistència i constitució. El problema del passatge del temps. Teories A i teories B. Presentisme i eternalisme. Les paradoxes del canvi i de la constitució material. Com és que una cosa pot canviar en el temps i tanmateix ser la mateixa cosa? Quina és la relació entre un objecte material i la matèria que el constitueix? La possibilitat del viatge en el temps.

3. Identitat personal. Què és el que determina la identitat d'una persona a través del temps? Com pot una persona ser la mateixa a pesar dels canvis que pateix a través del temps?

4. Necessitat, causalitat i acció. Necessitat, possibilitat i contingència. Modalitats metafísiques i mons possibles. Determinisme i llibertat.

5. Metafísica Feminista. La ontologia del sexe i el gènere. Persones i subjectivitat. Poder, ideologia i realitat.

4. Metodologia de treball

1. Classes teòriques: en general, les classes teòriques seran parcialment expositives i parcialment destinades a la discussió ordenada, entre tots/es els/les assistents, dels temes i textos tractats, corresponents a les unitats temàtiques 1 a 4. Per a això, **és absolutament imprescindible** que els/les estudiants vinguin a classe havent fet les lectures que seran objecte de discussió en cada cas. La càrrega de lectures obligatòries serà d'aproximadament trenta pàgines per setmana.

2. Classes pràctiques: estaran destinades a activitats de dos tipus: **(a)** Discussió del llibre *Feminist Metaphysics: Explorations in the Ontology of Sex, Gender and the Self*, corresponent a la unitat temàtica 5. En cada una de les sessions destinades a aquesta activitat, un grup d'estudiants presentarà els continguts d'un capítol del llibre citat, en una presentació de 20-30 minuts que haurà d'ajustar-se a unes pautes que seran proporcionades oportunament. Després de la presentació, hi haurà un breu període de preguntes per part de l'audiència, i finalment tots els estudiants respondran un breu qüestionari sobre els continguts de la presentació. **(b)** Realització de petits tallers destinats a millorar habilitats relacionades amb l'argumentació i l'escriptura de textos filosòfics.

3. Activitats no presencials: al llarg del curs, els estudiants realitzaran quatre activitats no presencials destinades a exercitar habilitats relacionades amb la reconstrucció i l'avaluació d'arguments per escrit. Cada una d'aquestes activitats consistirà en un treball breu que haurà de ser lliurat mitjançant l'aula virtual dins dels terminis i segons les indicacions que per a això donarà el professor. **En cap cas s'acceptaran treballs lliurats fora de termini**, de manera que aconsellem no esperar fins a l'últim moment i prendre en compte la possibilitat d'inconvenients tècnics a l'hora de pujar el treball. Si (i només si) per raons degudament justificades (malaltia, matriculació tardana, etc.) un/una estudiant no pot realitzar una activitat en el seu moment, tindrà la possibilitat de fer una activitat de recuperació al final del curs.

4. Feedback: Com a part de l'avaluació de les activitats no presencials, el professor farà arribar a cada estudiant una graella d'avaluació com la que es pot veure en l'apèndix 2 d'aquest document.

Per assolir els objectius del l'aprenentatge i per obtenir la màxima qualificació possible, és imprescindible que l'estudiant assimili el *feedback* proporcionat per aquest mitjà, i que intenti aplicar-lo en les activitats posteriors. El progrés positiu serà tingut en compte per a la qualificació final.

5. Treball final: al final del curs, en les dates corresponents a la primera o segona convocatòria d'examen, cada estudiant lliurarà un treball de 2.500 paraules de caràcter argumental, en el qual defensarà un punt de vista propi sobre algun dels temes tractats durant el curs. Les indicacions per a la realització i el lliurament d'aquest treball seran donades al llarg del curs. L'avaluació es durà a terme mitjançant la graella que trobareu en l'annex 3 d'aquest document.

6. Hores de tutoria: dimarts de 20 a 21 i divendres de 19 a 21, al despatx 506. Per assistir a tutories és recomanable concertar cita prèvia per e-mail. En general, el professor podrà atendre més d'un/a estudiant a la vegada. En cas que algú prefereixi tenir una tutoria individual, haurà de demanar-ho expressament en concertar la cita. Les hores de tutoria estan obertes a la discussió de qualsevol assumpte relacionat amb el curs.

7. Comunicació amb el professor: fora de classe i del horari de tutories, el meu mètode preferit és el correu electrònic regular (pablo.rychter@uv.es). Us prego que em contacteu per aquest mitjà i no pel servei de missatgeria d'aula virtual. No respondré missatges que no respectin les normes mínimes de respecte i cordialitat pròpies dels intercanvis epistolars. Mitjançant l'e-mail es faran anuncis importants relacionats amb el desenvolupament de l'assignatura, de manera que **és un deure de les/els estudiants consultar el seu correu amb regularitat**.

8. Plagi: En la realització d'activitats no presencials i en la redacció del treball final es considera plagi presentar com a propi un text que en part o en la seva totalitat hagi estat escrit per algú altre. El plagi és una falta molt greu, inadmissible en la Universitat. Els casos de plagi demostrats seran penalitzats amb un suspens en la convocatòria corresponent, a banda d'altres possibles sancions previstes per la normativa de la Universitat. Per que quedi clar què és plagi i què no, recomano llegir el document 'A note on plagiarism', disponible en Aula Virtual.

9. Bones pràctiques: Faig meua la "Guía de buenas prácticas de los profesores y estudiantes del grado de filosofía", elaborada pel professorat del Departament de Metafísica i Teoria del Coneixement i disponible en Aula Virtual.

5. Volum de feina

Assistència a classe	50 hores
Realització d'activitats no presencials	16 hores
Preparació de presentació	8 hores
Realització de lectures obligatòries	56 hores
Realització de treball final	10 hores

6. Avaluació

1. En primera convocatòria, la nota final estarà determinada pel que indica la següent tabla:

A	Activitats no presencials sobre els temes 1, 2, 3 i 4	40 %
B	Presentació sobre el tema 5, realitzada en les classes pràctiques	20 %
C	Correcta realització de les activitats proposades en les classes pràctiques	10 %
D	Treball escrit final	30 %

També es tindrà en compte la **participació activa** a classe, la qual cosa involucra, com a mínim, els següents factors: assistència a classe, puntualitat, realització de les lectures obligatòries, concentració, respecte i cordialitat vers la resta de participants en la classe. La manca d'algun d'aquests factors pot afectar negativament la qualificació final.

Noteu que només el 30% de la nota final està determinat per activitats que poden ser realitzades durant el període d'exàmens. El 70% restant està determinat per activitats realitzades al llarg del curs. Les activitats que no es realitzin en els terminis establerts no seran acceptades i no es podran recuperar al final del curs. Per tant, **un treball satisfactori al llarg del curs és imprescindible per aprovar l'assignatura.**

2. En la segona convocatòria, la nota final estarà determinada pel que indica la següent tabla:

A	Examen final sobre els temes 1, 2, 3 i 4	70 %
B	Presentació sobre el tema 5, realitzada en les classes pràctiques	20 %
C	Correcta realització de les activitats proposades en les classes pràctiques	10 %

També en el cas de la segona convocatòria es tindrà en compte la **participació activa a classe**, amb els criteris ja explicats.

Noteu que l'examen final determina només el 70% de la nota final en la segona convocatòria. Les notes obtingudes durant el curs en les activitats corresponents a les classes pràctiques (blocs B i C) es mantenen per a la segona convocatòria.

2. Qualificacions. Les qualificacions obtingudes en les diferents activitats s'han d'interpretar segons l'annex 4 d'aquest document. Pel que fa a les activitats no presencials (bloc A de la primera convocatòria): es tindrà en compte i es valorarà especialment el progrés al llarg del curs i la capacitat de millora sobre la base del *feedback* rebut. Un mal començament és compatible amb obtenir la nota màxima al final del curs.

7. Cronograma d'activitats (subjecte a canvis).

-Una '(C)' després de la lectura obligatòria significa que hi ha traducció al català o al castellà. Una '(A)' indica que la lectura només està disponible en anglès.

-La classe estarà dividida en dos grups: G1 i G2. Cada setmana **tothom ha de fer la lectura obligatòria corresponent**, però només els membres del grup que s'indica en la taula hauran de lliurar-ne un treball.

-G1: AMAYA ALMUZARA, BAGUENA PEÑA, BARGIELA VICTORIA, BELLOT ABIETAR, BLASCO LOPEZ, CHICO FABRA, DE GRACIA LAGUNA, DIAZ ESCORIHUELA, DIAZ TORNERO

-G2: GONZALEZ RICO, HERNANDEZ ORDOÑEZ, MARTINEZ VERDEGUER, MORENO I DELGADO, OLIVARES SIMON, RIBERA AÑO, SARRION GONZALEZ, VIDAL SALOM

	Classes pràctiques	Classes teòriques
14/9	-No hi ha classe pràctica	-Presentació de l'assignatura.
21/9	Taller d'argumentació i escriptura -Lectura obligatòria: Jackson (C) p. 95-100. -Pautes per a la realització d'acts. no presencials.	-Tema 1: Universals i particulars -Lectura suggerida: Sider i Conee cap. 8 (C)
28/9	Taller d'argumentació i escriptura -Pautes per la preparació de presentacions	-Tema 1: Universals i particulars -Lectura obligatòria: Armstrong (C) -Lliurament d'activitat no presencial (G1)
5/10	Taller d'argumentació i escriptura -Lectura obligatòria: Jackson (C) p. 95-100.	-Tema 1: Universals i particulars -Lectura obligatòria: Quine (C) -Lliurament d'activitat no presencial (G2)
12/10	-No hi ha classe - Festiu	-No hi ha classe - Festiu
19/10	Presentació de <i>Feminist Metaphysics</i> cap. 2 Responsables: MARTINEZ VERDEGUER, MORENO I DELGADO, RIBERA AÑO	-Tema 2: Temps, persistència i constitució -Lectura suggerida: Sider i Conee, caps. 3 i 7 (C)
26/10	Presentació de <i>Feminist Metaphysics</i> cap. 3 Responsables: SARRION GONZALEZ, VIDAL SALOM, GONZALEZ RICO	-Tema 2: Temps, persistència i constitució -Lectura obligatòria: Burke (A) -Lliurament d'activitat no presencial (G1)
2/11	Presentació de <i>Feminist Metaphysics</i> cap. 4 Responsables: AMAYA ALMUZARA, BAGUENA PEÑA, BARGIELA VICTORIA	-Tema 2: Temps, persistència i constitució -Lectura obligatòria: Lewis (C) -Lliurament d'activitat no presencial (G2)
9/11	Presentació de <i>Feminist Metaphysics</i> cap. 5 Responsables: BELLOT ABIETAR, BLASCO LOPEZ, CHICO FABRA	-Tema 3: Personal identity -Lectura suggerida: Sider i Conee, cap. 1
16/11	Presentació de <i>Feminist Metaphysics</i> cap. 7 Responsables: HERNANDEZ ORDOÑEZ, OLIVARES SIMON	-Tema 3: Personal identity -Lectura obligatòria: Parfit (C) -Lliurament d'activitat no presencial (G1)
23/11	Presentació de <i>Feminist Metaphysics</i> cap. 11 Responsables: DE GRACIA LAGUNA, DIAZ ESCORIHUELA, DIAZ TORNERO	-Tema 3: Personal identity -Lectura obligatòria: Lewis (C) -Lliurament d'activitat no presencial (G2)
30/11	Taller d'argumentació i escriptura -Pautes per a la preparació de treballs finals	-Tema 4: Necessitat, causalitat i acció -Lectura suggerida: Sider i Conee caps. 6 i 9 (C)
7/12	Taller d'argumentació i escriptura -Discussió d'exemples de treballs finals	-Tema 4: Necessitat, causalitat i acció -Lectura obligatòria: Lewis (C) -Lliurament d'activitat no presencial (G1)
14/12	Taller d'argumentació i escriptura / Conferenciant convidat	-Tema 4: Necessitat, causalitat i acció -Lectura obligatòria: Lewis (A) o Stalnaker (A) -Lliurament d'activitat no presencial (G2)
21/12	Taller d'argumentació i escriptura / Conferenciant convidat	-Conclusions
18/1		-Lliurament de treball final

8. Bibliografia

8a) Manuals i recursos generals recomanats

Introduccions monogràfiques de nivell elemental

-Theodore Sider & Earl Conee (2005). *Riddles of Existence: A Guided Tour of Metaphysics*. Oxford. [N'hi ha traducció al castellà: Alianza, 2013.]

-Brian Garrett (2006). *What is This Thing Called Metaphysics?* Routledge. [N'hi ha traducció al castellà de la primera edició.]

Introduccions monogràfiques de nivell avançat

-Michael J. Loux (1998). *Metaphysics: A Contemporary Introduction*. Routledge. [Especialment útil per al tema 1 d'aquest curs.]

-E. J. Lowe (1998). *The Possibility of Metaphysics: Substance, Identity, and Time*. Oxford University Press.

-Van Inwagen, P. (2008). *Metaphysics, 3rd ed.* Westview Press.

Introduccions col·lectives

-Michael J. Loux & Dean W. Zimmerman (eds.) (2003). *The Oxford Handbook of Metaphysics*. Oxford University Press. [Compilació d'articles, cada un dels quals introdueix un tema central en metafísica contemporània.]

-Sider, Theodore ; Hawthorne, John & Zimmerman, Dean W. (eds.) (2008). *Contemporary Debates in Metaphysics*. Blackwell Pub. [Compilació d'articles. Sobre cada un de diversos temes, inclou dos articles que presenten posicions antagonistes. Nivell avançat.]

Compilacions d'articles

-Haslanger, S. & Kurtz, R. M. (2006). *Persistence: Contemporary Readings*, MIT Press. [Útil per al tema 2 d'aquest curs.]

-Loux, Michael J. (ed.) (1979). *The Possible and the Actual*. Ithaca, NY: Cornell University Press. [Útil per al tema 4 d'aquest curs.]

-D. H. Mellor & Alex Oliver (eds.) (1997). *Properties*. Oxford University Press. [Útil per al tema 1 d'aquest curs.]

-Loewer, Barry & Schaffer, Jonathan (eds.) (2015). *The Blackwell Companion to David Lewis*. Blackwell.

Monografies

-Lewis, David K. (1986). *On the Plurality of Worlds*. Blackwell Publishers. [Existeix traducció al castellà. Útil per als temes 2 i 4]

-Noonan, Harold W. (1989). *Personal Identity*. Routledge. [Útil per al tema 3]

-Sider, Theodore (2001). *Four Dimensionalism: An Ontology of Persistence and Time*. Oxford University Press. [Útil per al tema 2]

-Nolan, Daniel (2005). *David Lewis*. Acumen Publishing.

Publicacions periòdiques

-*Oxford Studies in Metaphysics* [Publicació anual. Ideal per obtenir una bona idea de què s'està fent en l'àmbit de la metafísica.]

Altres recursos

-Stanford: <http://plato.stanford.edu/>

-Phil Papers: <http://philpapers.org/>

8b) Lectures obligatòries

Tema 1: Universals i particulars

Armstrong, D. M. (1978). *Universals and Scientific Realism*. Cambridge University Press. [N'hi ha traducció al castellà]

Quine, Willard van Orman (1948). 'On What There Is'. *Review of Metaphysics* 2 (5):21—36. [N'hi ha traducció al castellà].

Tema 2: Temps, persistència i constitució

Burke, Michael (1994). 'Dion and Theon: An Essentialist Solution to an Ancient Puzzle'. *The Journal of Philosophy* 91: 129-139.

Lewis, David (1976) 'The paradoxes of time travel'. *American Philosophical Quarterly* 13:145-52. [N'hi ha traducció al castellà].

Tema 3: Identitat personal

Parfit, Derek (1971). 'Personal identity'. *Philosophical Review* 80 (January): 3-27. [N'hi ha traducció al castellà]

Lewis, David (1976). 'Survival and identity'. In Amelie Oksenberg Rorty (ed.), *The Identities of Persons*. University of California Press 17-40. [N'hi ha traducció al castellà].

Tema 4: Modalitat i Causalitat

Lewis, David (1973). 'Possible Worlds', in *Counterfactuals*, Oxford: Blackwell, pp. 84-91. [N'hi ha traducció al castellà]

Lewis, David (1981). 'Are we free to break the laws?' *Theoria* 47 (3):113-21. [N'hi ha traducció al castellà]

Tema 5: Metafísica Feminista

Witt, Charlotte (ed.) (2011). *Feminist Metaphysics*. Springer Verlag.

Apèndix 1

Model d'activitat no presencial

Exercici: Reconstruïu i avalueu l'argument central de l'autor/a X en l'article Y. Si trobeu que l'article conté més d'un argument, concentreu-vos en aquell que considereu el més important.

Més indicacions:

- Extensió màxima: 650 paraules. Incloeu en el vostre treball el resultat del comptador de paraules del vostre processador de textos.
  - Data límit de lliurament: dilluns __ abans de les 16 hs. El treball s'ha de lliurar mitjançant l'aula virtual, en la secció Tasques. La aplicació es tancarà a l'hora assenyalada.
  - El treball haurà d'estar encapçalat amb el vostre nom i la frase 'Metafísica I B, curs 2014-15'.
  - Rellegiu i seguiu les *Pautes per a la realització de les activitats no presencials*, disponibles en Aula Virtual.
-

Apèndix 2

Graella d'avaluació d'activitats no presencials

	no				sí
General					
El treball respecta les pautes formals demanades (extensió, etc.)					
El treball ha estat lliurat en temps i forma					
El treball està centrat en el tema de la pregunta					
El treball té les dues parts clarament diferenciades, destinades a fer les dues coses que demana l'exercici					
Les extensions de la part descriptiva i de la part d'avaluació són apropiades					
Qualitat general de la part descriptiva					
Qualitat general de la part d'avaluació					
Expressió					
L'estructura del treball es fa prou explícita al lector/a					
El registre de llenguatge utilitzat és apropiat					
El text té cohesió i coherència interna. Força connectors, sense afirmacions despenjades.					
Per a qui llegeix resulta clar en quins punts del treball l'estudiant descriu el punt de vista de l'autor/a, i en quins punts fa un comentari d'aquell punt de vista o presenta un punt de vista propi					
Els termes clau són definits					
Les idees són expressades amb força precisió i cura. Se seleccionen els termes apropiats i es diu exactament el que es pretén dir					
Correcció gramatical i ortogràfica					
Continguts					
La part descriptiva comença amb un intent d'identificar la tesi central del text					
La part descriptiva identifica correctament la tesi central del text					
En la part descriptiva hi ha una bona selecció de la informació rellevant per a l'argument i no s'expliquen parts del text que no siguin rellevants					
La part descriptiva ofereix una presentació completa i adequada de l'argument					
Els punts de vista de l'autor/a són presentats amb les pròpies paraules de l'estudiant i no mitjançant citacions textuais o paràfrasis mecàniques					
La part descriptiva i la d'avaluació estan l'una en funció de l'altra					
La part d'avaluació es refereix a l'argument i no només la seva conclusió ni a altres aspectes de la filosofia de l'autor/a					
El treball conté un apreciable intent d'argumentació personal					
La part d'avaluació té un caràcter més argumental que declaratiu					
Els arguments propis estan força desenvolupats i no pas solament suggerits					
El treball dóna indicis d'una bona comprensió del text tractat					

Apèndix 3

Graella d'avaluació del treball final

	no				sí
General					
El treball respecta les pautes formals demanades (extensió, nom, comptador de paraules, etc.)					
El treball està centrat en la defensa d'una tesi mitjançant arguments					
La tesi central del treball està clarament enunciativa de bon començament					
La idea central de l'argument està clarament enunciativa de bon començament					
La tesi està clarament relacionada amb els temes tractats en les classes teòriques					
Expressió					
L'estructura del treball es fa prou explícita al lector/a					
El registre de llenguatge utilitzat és apropiat					
El text té cohesió i coherència interna. Força connectors, sense afirmacions despenjades					
Per a qui llegeix resulta clar en quins punts del treball descrius el punt de vista de l'autor/a, i en quins punts fas un comentari d'aquell punt de vista o presentes un punt de vista propi					
Els termes clau són definits					
Les idees són expressades amb força precisió i cura. Se seleccionen els termes apropiats i es diu exactament el que es pretén dir					
Correcció gramatical i ortogràfica					
Continguts					
El treball no ofereix informació que no sigui pertinent per al seu propòsit central. Hi ha una bona selecció de la informació pertinent per comprendre la tesi i l'argument					
El treball sí que ofereix la informació que és necessària per comprendre l'argument. No pressuposa que el lector ja coneix els temes o autors tractats					
El treball assoleix l'objectiu de presentar un argument clar i ben estructurat per a la tesi seleccionada					
Els punts de vista d'altres autors/es són presentats amb les vostres pròpies paraules i no mitjançant citacions textuales o paràfrasis mecàniques					
Originalitat: s'ofereix una tesi o un argument propi, diferent als discutits a classe o en la bibliografia					
Els arguments propis estan força desenvolupats					
El treball té un caràcter més argumental que declaratiu					
Els arguments propis són convinents (dintre del que s'ha d'esperar en aquest estadi de la vostra carrera)					
La tesi i argument(s) en favor de la tesi són interessants, fan una contribució valuosa (dintre del que s'ha d'esperar en aquest estadi de la vostra carrera)					
El treball dóna indicis d'una bona comprensió dels temes tractats, i de les lectures obligatòries i discussions mantingudes a classe que siguin rellevants					
El treball dóna indicis clars de dedicació					

Apèndix 4

Explicació del sistema de puntuació

NP: No presentat.

NA: No acceptable.

1-2: Suspens. El treball no assoleix les expectatives mínimes, i no dóna indicis d'una dedicació adequada.

3-4: Suspens. El treball dóna indicis de dedicació, però no assoleix les expectatives. No fa el que es demana, sovint a causa d'una mala comprensió de la pregunta o d'una tècnica d'estudi ineficient.

5-6: Aprovat. El treball assoleix les expectatives mínimes. Potser no compleix amb el que es demana, però en fa un intent clar. Tanmateix, es pot millorar en molts o quasi tots els aspectes.

7-8: Notable. El treball assoleix les expectatives mínimes, compleix amb el que es demana i destaca en alguns aspectes. (7-8)

9: Excel·lent. El treball fa força bé el que es demana i destaca en molts aspectes, però n'hi d'altres en què es pot millorar.

10: Excel·lent. Assoleix totes les expectatives. El treball es pot millorar, però es considera suficient per a obtenir la nota màxima.

– Per a la nota final del curs, es tindrà en compte la capacitat de millorar sobre la base del *feedback* obtingut. Per tant, no us amoïneu per un mal començament. Començar amb una nota baixa és compatible amb obtenir la nota màxima al final del curs.

Pautes per a la realització de les activitats no presencials

Prof. Pablo Rychter
pablo.rychter@uv.es

1. Què espero de vosaltres? (i) Que us poseu davant d'un text amb certa dificultat i que us feu les tres preguntes de què ja hem parlat: quina és la tesi que l'autor/a vol defensar? Quin argument ofereix en favor d'aquesta tesi? Em sembla convincent? Per què? **(ii)** Que les vostres respostes siguin la base d'un escrit breu (màxim 650 paraules). L'enunciat de les activitats no presencials tindrà la següent forma: *Reconstruïu i avalueu l'argument de l'autor/a X en el text Y.*

2. Per què insisteixo tant en aquest únic tipus d'exercici? Per què tenim pautes tan rígides? Igual que en altres àmbits, tenir pautes rígides ens permet concentrar-nos en l'exercici de certes habilitats puntuals. Les habilitats que esperem exercitar amb aquest tipus d'activitat són centrals a la pràctica filosòfica i estan involucrades en la realització d'altres tipus de treballs escrits. Molts dels consells que segueixen (però no tots!) seran vàlids per al treball final i altres treballs que escriureu al llarg de la carrera.

3. Feu que el treball estigui **centrat a respondre allò que se us demana**. Cal resistir la temptació de descriure aspectes de la filosofia de l'autor/a que no són *clarament pertinents* per a l'argument que hem de reconstruir i avaluar. Podeu **anar directament al gra**. En un treball com aquest, no és necessari oferir una presentació general de l'autor/a, del tema, ni del context històric.

4. Feu que el treball tingui **dues parts clarament diferenciades**: una de descriptiva, destinada a la reconstrucció de l'argument, i una altra d'avaluació, destinada a donar-ne la vostra opinió raonada. Idealment, aquestes dues parts haurien de tenir més o menys la mateixa extensió, o la part d'avaluació podria ser una mica més llarga que la descriptiva. Un error comú consisteix a ocupar gairebé tot l'espai amb la reconstrucció, deixant-ne molt poc per a l'avaluació. Cal que les dues parts estiguin **una en funció de l'altra**: allò que reconstruïu en la primera part és allò que avaluareu després, i allò que avalueu és allò que ja heu reconstruït abans (i no cap altra cosa). En escriure cada part s'ha de mantenir un ull posat en l'altra.

5. En la part descriptiva: (a) feu que quedi ben clar per al lector **quina és la tesi central de l'autor/a i quin és el seu argument**. No us limiteu a atribuir una sèrie d'afirmacions a l'autor/a. Deixeu ben clar quina és la relació lògica entre aquestes. Recordeu: una tesi és una **afirmació concreta** (no un tema, ni un argument, ni cap altra cosa). **(b)** Intenteu ser **tan neutrals como us sigui possible**, reservant les vostres opinions per a la segona part. **(c) No intenteu fer un resum del text, ni explicar tot el seu contingut**. Es tracta de centrar-se només en la tesi central i explicar breument l'argument central en favor d'aquesta tesi. Pot ser que el text contingui moltes altres idees que no calgui ni tan sols esmentar. **(d) En particular**, teniu en compte que normalment un text filosòfic conté més d'un argument. A vegades conté diversos arguments per a la mateixa tesi, o per a tesis diferents. (Un cas especial d'això últim el tenim quan un primer argument té una premissa que és al mateix temps la conclusió d'un altre). En tots aquests casos, heu de jutjar quin és l'argument central i centrar-vos-hi.

6. En la part d'avaluació: (a) heu de donar la vostra avaluació (=opinió raonada) sobre la tesi defensada per l'autor/a, **però també, i especialment, sobre l'argument**. Per descomptat, no cal que doneu la vostra opinió sobre la filosofia general de l'autor/a, o sobre aspectes d'aquesta que no estan directament relacionats amb l'argument discutit. **(b)** La vostra opinió ha d'estar **raonada**: no podeu limitar-vos a afirmar que esteu d'acord o en desacord amb l'autor/a, ni a contraposar la tesi de l'autor/a amb la vostra opinió. Si hi esteu en desacord, heu de contraargumentar: explicar què està malament en l'argument reconstruït i per què. Si hi esteu d'acord, intenteu reforçar l'argument pensant com podria objectar-hi una tercera persona i com podríeu contestar-li. En resum, aquesta part del treball ha de tenir caràcter argumental i no merament declaratiu. **(c) Centreu el vostre argument en un únic punt crític**, per així poder desenvolupar-lo al màxim en l'espai limitat de què disposeu. Un error comú consisteix a dispersar-se. **Desenvolueu el vostre argument tant**

com us sigui possible. No penseu que l'autor/a es donarà per vençut a la primera crítica. Intenteu pensar com podria respondre-us. Un error comú consisteix a merament suggerir una crítica sense realment desenvolupar-la.

7. En ambdues parts: (a) Prohibit l'ús de cites textuals. Si us sembla que una cita textual és necessària, intenteu oferir una paràfrasi: una explicació amb les vostres pròpies paraules del que l'autor diu. **(b) Eviteu les paràfrasis mecàniques i massa properes al text:** la vostra explicació d'allò que l'autor/a diu ha de fer evident que ho enteneu. Feu servir **exemples propis i les vostres pròpies paraules**, no les de l'autor. Fer servir l'argot d'un autor o d'un període o tradició no demostra comprensió del que es diu. No cal transformar-se en Descartes, ni parlar com ell, per explicar el que diu Descartes. **(c) Distingiu la vostra veu de la veu de l'autor/a que comenteu.** Per al lector o lectora ha de ser absolutament clar quan presentem el nostres punts de vista i quan estem presentant els punts de vista d'un/a autor/a. No estalvieu l'ús de la primera persona quan sigui necessari: 'jo penso que', 'en la meua opinió', 'si el meu argument és correcte...', etc. **(d) Doneu explicacions abundants al lector.** Feu com si el lector fos **estúpid, mandrós i malintencionat (Pryor)**. Cal explicar-li-ho tot amb detall i no només suggerir-li les coses. No podem pressuposar que té coneixements sobre el tema tractat, ni que entendre a la primera el que tenim en ment. En especial, heu de donar-li moltes indicacions sobre l'**estructura global del treball**, i sobre les relacions entre els diversos paràgrafs i oracions. Feu servir força **expressions connectores**: 'per tant', 'd'aquesta manera', 'per exemple', 'tanmateix', 'passo ara a tal i tal', 'una vegada fet tal i tal', etc. Que no quedin paràgrafs ni afirmacions despenjades. **(e) Definiu els termes clau:** si un terme filosòfic és central per a l'argument, cal explicar-ne el significat al lector, la qual cosa es pot fer molt breument. No podem pressuposar que el lector ja en coneix el significat. **(f)** Feu servir un registre de llenguatge **formal però senzill**, evitant paraules infreqüents i arcaïsmes. **(g)** Reviseu la **gramàtica i l'ortografia**.

8. Ús de recursos on-line i altres fonts d'informació. Aquests assaigs breus no són treballs d'investigació i no requereixen la consulta de cap altra font d'informació que el mateix text a treballar. Tot i que per a treballs d'altres tipus la lectura de bibliografia secundària (on line o off line) és recomanable o necessària, en el cas d'aquests treballs no és recomanable per la següent raó: en aquests treballs s'espera que feu la vostra pròpia reconstrucció i avaluació de l'argument central d'un text. Alguns dels textos que treballarem són clàssics i per tant molta gent ha fet aquesta tasca abans que vosaltres, a vegades com a part de treballs més llargs publicats en diversos mitjans. La lectura d'aquests treballs pot ser interessant en un altre moment. Ara mateix interfereix amb l'exercici que heu de fer, igual que, per exemple, l'ús d'una calculadora interfereix amb l'exercici que s'espera dels xiquets que aprenen a fer les seves primeres sumes (si em perdoneu la comparació). Per l'altra banda, en l'avaluació d'aquests treballs valoro especialment l'esforç d'intentar fer la vostra pròpia reconstrucció i avaluació de l'argument, més que la qualitat del resultat. Si trobo que la vostra reconstrucció o avaluació està fortament basada o influïda per la bibliografia secundària, conclouré que no heu fet l'exercici que s'esperava i això estarà reflectit negativament en la qualificació.

9. Convenció per l'ús metalingüístic del llenguatge: quan volem esmentar una expressió lingüística, i no merament usar-la, fem servir la convenció de posar-la entre cometes (simples o dobles, en aquest curs no fem diferència), com he fet, per exemple en el punt 7d més amunt. Recordeu: 'Paris' té cinc lletres però Paris no en té cap, i Paris té molts habitants però 'Paris' no en té cap.

10. Qüestions formals: els treballs hauran d'estar encapçalats amb el vostre nom, la frase 'Metafísica I B, curs 2015-16', i resultat del comptador de paraules. S'hauran de lliurar a través de l'aula virtual abans de las 16:00 hs del dia indicat com a data límit. No s'acceptaran treballs fora de termini ni per altres mitjans.

Introducció al problema dels universals

pablo.rychter@uv.es

1. Les **proprietats (=qualitats, atributs)**, si existeixen, són maneres en què una o més coses poden ser. Diem que les propietats són **exemplificades** o **instanciades** per les coses. Exemples: la propietat de ser rodona, dolça, roja, la de ser honest, la de ser professor, la de ser una paraula del català, la de ser parell, la d'estar a més de mil quilòmetres de l'Albufera, la de ser tal que Sòcrates és savi, la de ser idèntic a Sòcrates, la de ser el número prim més petit, la de ser el professor de Metafísica I B en la UV durant el curs 2015-16. Compte: inicialment hem de **distingir entre propietats, conceptes i predicats**. Un **universal** és una propietat que dues o més coses *poden* tenir.

2. **Existeixen els universals?** Els **realistes sobre els universals** diuen que *sí*. Els **nominalistes** diuen que *no*. El que tenim, doncs, és una **disputa ontològica**.

3. **Raons per ser realista sobre els universals (1)** L'existència d'universals sembla part de la conclusió d'**inferències innocents**: recordeu la inferència innocent de què ja hem parlat: 'aquesta poma és roja, aquesta altra també ho és. Per tant, hi ha quelcom que les dues comparteixen: la propietat de ser roja, la qual cosa és un universal'. **(2) Explicació de la similitud objectiva entre dues coses**: les dues pomes són similars perquè tenen alguna cosa en comú. **(3) Resolució del problema del *One over Many***: 'com pot ser que particulars numèricament diferents siguin tanmateix idèntics en naturalesa, que siguin del mateix "tipus"' (Armstrong). **(4) Semàntica de la predicació**: en oracions com ara 'Sòcrates és valent' el significat del predicat 'valent' involucra d'alguna manera l'universal *valentia* (ara com objecte de referència, ara d'alguna manera més complexa). **(5) Semàntica de termes singulars abstractes**: fixeu-vos en els termes singulars subratllats en les següents oracions: 'Sòcrates té valentia', 'Sòcrates i Rosa Parks comparteixen la propietat de ser valents', 'la valentia és una virtut' etc. **(6) Percepció**: el que percebem són universals com ara la rojor.

Però per molt propers que siguin, el color d'aquesta poma no és exactament el mateix que el d'aquesta altra. Si filem prim, les dues pomes no tenen el mateix color. ¿Podem rebutjar l'existència d'universals seguint aquesta línia? Conec ofereix tres raons per les quals no podem fer-ho.

3. Fins ara, hem considerat només universals **monàdics** (propietats), però tot el que hem dit val també per als universals **poliàdics** (relacions). Les relacions són exemplificades per grups d'objectes considerats en ordre determinat. Exemples: la relació de ser més alt que, la de ser pare de, la d'estar entre ... i ..., la de ser més gran que la suma de ... i de ..., etc.

4. **Quin tipus d'entitat és la rojor, concreta o abstracta? On és la rojor? Realisme platònic**: és una entitat **abstracta**: està fora de l'espai i del temps i existeix necessàriament. **Realisme aristotèlic**: la rojor és una entitat **contingent** i **concreta**. Que sigui concreta vol dir que està en l'espai i en el temps, més precisament està completament present en les diferents coses roges. (A diferència dels **particulars concrets**, els universals poden estar completament presents en més d'un lloc al mateix temps). Per què *completament*? Una altra qüestió que divideix platònics d'aristotèlics és la de si existeixen **propietats no exemplificades**.

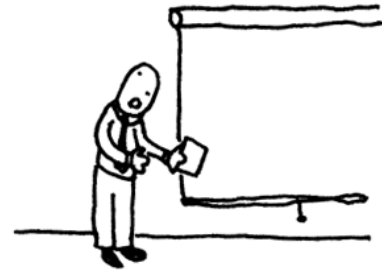
5. **Una propietat per cada predicat, o només per alguns? (1)** La primera opció s'enfronta a quelcom **anàleg a la paradoxa de Russell**: el predicat 'no s'exemplifica a si mateix' és un predicat legítim, que s'aplica amb veritat a algunes coses (p.e. aquest llibre) però no a d'altres (p.e. la propietat de ser incorpori, la propietat de ser idèntic a si mateix). Suposem doncs que a aquest predicat li correspon una propietat: la *propietat de no autoexemplificació*, la propietat que una cosa té si i sols si no s'exemplifica a si mateixa. Ara ens podem demanar: aquesta propietat de la no autoexemplificació s'exemplifica a si mateixa? Si és que sí, se segueix per definició de la propietat que no s'exemplifica a si mateixa. Contradicció. Si és que no, se segueix per definició de la

propietat que sí que s'exemplifica a si mateixa. Contradicció. Sembla doncs que hem de rebutjar la suposició que la propietat de la no autoexemplificació existeix i per tant la suposició que a cada predicat li correspon una propietat. **(2) El problema del regrés.** Si postulem una propietat per a cada característica compartida caiem en un regrés: la poma i la tassa són roges (i s'assemblen en aquest respecte) perquè ambdues exemplifiquen la rojor. Però llavors hi ha una segona característica que comparteixen: la d'exemplificar la rojor. Direm doncs que ambdues exemplifiquen la propietat d'exemplificar la rojor? Si és que sí, hi haurà una tercera característica compartida: la d'exemplificar la propietat d'exemplificar la rojor... A més, tenim un **regrés similar** si comencem amb l'explicació realista de la predicació, en comptes de l'explicació de la semblança. **Solucions a l'abast del realista: (a)** acceptar el regrés i negar que sigui viciós: cada propietat postulada fa la seva tasca, **(b)** negar la idea que a cada predicat li correspon una propietat, **(3) El regrés de Bradley.** Aquest regrés se centra en la noció d'exemplificació. La poma exemplifica la rojor: Rp . Si el predicat '...exemplifica...' expressa una relació (un universal diàdic), la poma i la rojor estan relacionades per (és a dir, exemplifiquen) aquesta relació: $E(p, R)$. Però quina és la relació entre E per una banda i (p, R) per l'altra. Sembla que (p, R) exemplifica E , amb la qual cosa obtenim: $E_2(E, (p,R))$. Però quina és la relació entre E_2 i les entitats relacionades per E_2 ...? Obtenim un regrés de relacions de exemplificació. **Solucions a l'abast del realista: (a)** acceptar el regrés i negar que sigui viciós: cada relació d'exemplificació postulada fa la seva tasca **(b)**, negar que al predicat '...exemplifica...' li correspongui una relació. L'exemplificació és un "nexa no relacional". **(4) Predicats analitzables:** segons el realisme al predicat 'solter' li hauria de correspondre la propietat de ser solter. Però ser solter és ser un home no casat. Llavors potser no necessitem la propietat de ser solter, perquè la seva tasca pot ser feta per les propietats de ser home i de ser no casat. La propietat de ser solter sembla una addició innecessària a la nostra ontologia. Però la mateixa consideració podem fer sobre la propietat de ser no casat: algú té aquesta propietat només si no té la de ser casat. Tot el treball el pot fer aquesta última, no necessitem a sobre la propietat de no ser casat. Les **conclusions** que els realistes en treuen són o bé **(a)** que només a alguns predicats els corresponen propietats, o bé **(b)** que a tots els predicats els corresponen propietats en un sentit de 'propietat' (*abundant properties*) però no en un altre (*sparse properties*). En l'actualitat aquestes conclusions van sovint acompanyades d'un **realisme científic**: les propietats escasses són les identificades per les ciències més bàsiques. Però en el passat, posicions semblants van ser defensades sota el supòsit que les propietats escasses tenien algun tipus de privilegi epistèmic.

Pautes per a les presentacions en grups

Prof. Pablo Rychter
pablo.rychter@uv.es

and now, let's dim the lights, so i can show you computer slides and read the exact text of the slides to you

I. Què s'espera de vosaltres com a grup en aquestes presentacions? Per respondre aquesta qüestió, parem atenció en **què hauria d'aprendre la vostra audiència** a partir de la vostra presentació. La vostra audiència hauria d'entendre quin és l'argument central del text que heu treballat i què en penseu vosaltres d'aquest argument. Per tant, heu d'oferir a la vostra audiència la vostra **reconstrucció** de l'argument i la vostra **avaluació** d'aquest.

II. Passos conduents a una bona presentació:

- (1) **Llegiu** el text que us va ser assignat, intentant identificar el seu argument principal.
- (2) **Comenteu** l'argument entre vosaltres. Aquesta discussió hauria d'estar dirigida a **reconstruir** i **avaluar** l'argument principal del text. (Ja sabeu què volem dir amb 'reconstruir i avaluar un argument' i si no, reviseu els materials ja presentats a classe). Una bona discussió grupal és essencial per a una bona presentació. La idea és que presenteu els punts de vista que teniu com a grup (encara que hi hagi desacord entre vosaltres). La presentació no hauria de ser la suma de dos o tres presentacions individuals i independents.
- (3) Una vegada que el grup té clar com reconstruir i avaluar l'argument, cal posar-ho tot per escrit. És a dir, el grup ha d'**escriure un assaig breu** en el qual es basarà la presentació. Aquest assaig ha de tenir exactament les mateixes característiques que els assaigs breus que entregueu de manera individual sobre els altres temes del curs. L'única diferència és que aquest assaig tindrà més d'un autor i que serà la base d'una presentació oral. Per tal d'escriure un bon assaig, seguiu les *Pautes per a la realització d'activitats no presencials*, disponible en l'Aula Virtual. La **data límit** d'entrega d'aquest assaig serà **24 hores abans de la presentació**. L'entrega s'ha de fer per l'Aula Virtual com a resposta a la tasca corresponent, i n'hi ha prou amb què només un membre del grup ho faci. **Important:** la presentació ha d'estar *basada* en l'assaig. Això vol dir que les idees centrals de la presentació haurien d'estar en l'assaig, però la presentació pot contenir molt més material (explicacions, exemples, etc.) que no sigui ni tan sols esmentat en l'assaig.
- (4) Decidiu, en grup, de quina manera transmetreu les idees de l'assaig a la vostra audiència en uns 20 o 30 minuts. Una solució fàcil seria llegir el vostre assaig en veu alta. Fàcil però molt poc efectiva. La audiència probablement perdrà el fil i s'avorrirà aviat. Hi ha moltes altres opcions: podeu intentar explicar les idees sense llegir, utilitzar la pissarra, portar un *handout*, fer servir el power-point, etc. Penseu quin d'aquests mètodes serà més efectiu per mantenir l'atenció de l'audiència, i per fer que realment entengui l'argument de l'autora i la vostra avaluació. Intenteu ser creatius, originals i entretinguts (és poc probable que l'audiència entengui el tema si s'avorreix).
- (5) **Assageu** la presentació almenys una vegada, per tal d'assegurar-vos que trigareu entre 20 i 30 minuts.

III. El dia de la presentació

-La presentació ocuparà entre 20 i 30 minuts, després dels quals obrirem un període de discussió en el qual l'audiència podrà fer preguntes. La participació de l'audiència en aquest punt serà especialment valorada i serà tinguda en compte per a l'avaluació. Després de la discussió, l'audiència haurà de respondre, treballant en petits grups, un breu qüestionari sobre la presentació.

Sobre la idea de compromís ontològic.
pablo.rychter@uv.es

-**Millianisme:** el significat d'un nom propi és allò que el nom anomena (referent).

-**Problema dels noms sense referent:** 'Pegasus' té significat. Si el millianisme és vertader, l'ús significatiu d'un nom propi comporta **compromís ontològic** amb l'objecte anomenat. El compromís ontològic d'una afirmació, oració o teoria és allò que ha d'existir per tal que l'afirmació, oració o teoria sigui vertadera. Considereu:

(1) Pegasus està en aquesta habitació.   (2) Pegasus no està en aquesta habitació.

Considereu també:

(3) Pegasus no existeix.

-**L'extensió del millianisme als predicats** ('és blanc', 'es rectangular', 'és el pare de') permet oferir un argument a favor del realisme sobre els universals. Considereu:

(4) L'Axel és blanc.

Segons l'extensió del millianisme, (4) és V sii el significat d'Axel' exemplifica (o instancia) el significat de 'blanc'.

-**Semàntica estàndard pels predicats:** (4) és V sii el significat d'Axel' pertany al conjunt de les coses blanques. Segons aquesta semàntica estàndard, els predicats no comporten **compromís ontològic** amb universals.

-**Semàntica russelliana per a les descripcions definides** ($\square$ la tal i tal $\square$, $\square$ el tal i tal $\square$, $\square$ els tal i tal $\square$). Considereu:

(6) El gos petit de l'Esperanza Aguirre s'ha perdut.

Segons la semàntica russelliana, (6) és V sii existeix un objecte (i només un) que és un gos, és petit i és propietat de l'Esperanza Aguirre, i aquest objecte s'ha perdut.

Quin és doncs el compromís ontològic de (6)? I el de 'L'actual rei de França és calb'?

-**La teoria descriptivista tradicional del significat dels noms propis:** un nom propi és una abreviatura d'una descripció definida. Per exemple, 'Pecas' és una abreviatura de la descripció definida 'el gos petit de l'Esperanza Aguirre'. Nom i descripció són sinònims.

-**Solució descriptivista al problema dels noms sense referent.** Les oracions (1) (2) i (3) són sinònimes a les següents:

(7) El cavall alat blanc està en aquesta habitació.

(8) El cavall alat blanc no està en aquesta habitació.

(9) El cavall alat blanc no existeix.

Quan analitzem aquestes oracions segons la semàntica russelliana, es pot dir que les últimes dues no comporten cap compromís ontològic amb cap cavall alat. (8) per exemple esdevé (10).

(10) No és cert que existeixi un objecte (i només un) que sigui un cavall, que sigui blanc, que tingui ales i que aquest únic objecte estigui en aquesta habitació.

I si les anàlisis russellianes són al seu torn analitzades segons la semàntica estàndard per a predicats, veiem també que no comporten cap compromís ontològic amb la blancor, o amb la propietat de ser un cavall, o la de tenir ales. (10) esdevé (11)

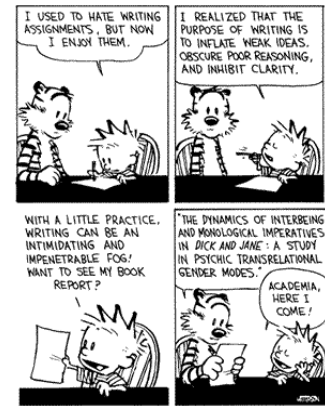
(11) No és cert que existeixi un objecte (i només un) que pertanyi alhora als conjunts de les coses blanques, dels cavalls, i de les coses que tenen ales, i que a més a més pertanyi al conjunt de coses que estan en aquesta habitació.

-**Ésser és ésser el valor d'una variable lligada.** (7) esdevé (12)

(12) $\prod(x) (Cx \ \& \ Ax \ \& \ Bx) \ \& \ Hx$

Indicacions per escriure el treball final

Pablo Rychter
pablo.rychter@uv.es

1. Tal i com diu la **Guia docent específica** del curs, part de l'avaluació del vostre aprenentatge es fa mitjançant un treball final. La nota obtinguda en aquest treball constitueix el 30% de la nota final obtinguda en l'assignatura.

2. **Qüestions formals:** el treball tindrà **com a màxim** 2.500 paraules. S'haurà de lliurar mitjançant l'aula virtual. La data límit de lliurament serà la data oficial d'examen de primera convocatòria. El treball haurà d'incloure el vostre nom i el resultat del comptador de paraules.

3. **Què s'espera d'aquest treball:** que defenseu una determinada **tesi** mitjançant **arguments propis**. Noteu que aquest objectiu és diferent del de les activitats no presencials. Les activitats no presencials poden ser considerades com un entrenament de les habilitats necessàries per realitzar aquest treball, però difereixen del treball igual que unes sessions d'entrenament difereixen de jugar un partit. És a dir, les característiques d'aquest treball (i en particular la seva estructura) seran diferents a les de les activitats fetes fins ara, i en conseqüència també ho seran els **criteris d'avaluació**. Per fer-vos-en una idea, mireu la **graella** que teniu en la guia docent específica.

4. El treball ha d'estar centrat a defensar una **tesi**. Recordeu: una tesi és una afirmació, una oració de la qual té sentit preguntar-se si és vertadera o falsa. Una tesi no és un tema, una pregunta, o un problema.

Les següents coses són tesis:

- 'Els universals són entitats concretes'.
- 'Segons Armstrong, els universals són entitats concretes'.
- 'L'argument d'Armstrong en favor del realisme sobre els universals no és convincent'.
- El realisme aristotèlic.
- El perdurantisme.

Les següents coses NO són tesis:

- La qüestió de si existeixen els universals.
- El problema del canvi.
- La tradició nominalista.

La **tesi** que defenseu en el vostre treball ha de satisfer certs requisits:

-Ha d'estar **íntimament relacionada** amb els temes, els arguments i els autors discutits en les **classes teòriques** del curs.

-Ha d'estar **clarament enunciada** en el primer paràgraf del treball. Recomano, a més a més, que la tesi (o la seva versió abreujada) sigui el **títol** del treball.

-És recomanable que la tesi faci un punt més aviat **modest** i **ben delimitat**. Disposeu d'un espai i de recursos limitats, de manera que és millor no posar-se objectius massa ambiciosos.

La següent taula us pot donar algunes idees sobre quines tesis formular. (Teniu en compte, però, que aquesta taula és només una font de suggeriments, i que la vostra tesi pot tenir una forma que no s'hi contempli).

L'afirmació X de l'autor/a Y... La tesi X sobre la qüestió Y... La posició X sobre el problema Y...	és	...falsa / vertadera ...correcta / incorrecta ...injustificada / justificada ...raonable / poc raonable ...més/menys plausible que l'afirmació/posició/tesi Z ...pressuposa que Z ...conduex a l'afirmació /posició Z
L'argument de l'autor/a X per provar que Y...	és	...incorrecte / correcte ...invàlid / vàlid ...convincent / poc convincent ...millorable ...pressuposa que Z ...permet concloure també que Z

5. La tesi ha d'estar defensada **mitjançant arguments propis**:

-Aquests arguments han d'estar destinats a convèncer **el lector** que la tesi enunciada és vertadera. El que determina de manera més decisiva la qualitat del treball (i la seva nota) és el **grau de desenvolupament** dels arguments que oferiu. És a dir, no importa tant (però sí una mica) quina sigui la vostra tesi, sinó més aviat **com de bé** la defenseu. Intenteu fer les vostres raons màximament explícites, explicar-les de diverses maneres, oferir exemples, considerar possibles rèpliques i objeccions i respondre-hi, etc.

-No és necessari (i sovint és perjudicial) oferir més d'un argument. **N'hi ha prou amb un únic argument** ben explicat i desenvolupat. Eviteu la dispersió innecessària.

-La **idea central** del vostre argument ha de ser **presentada al començament** del vostre treball, juntament amb la vostra tesi. És a dir, el primer paràgraf del vostre treball ha de contenir una afirmació amb la següent forma:

Tesi perquè bla bla

on en lloc de '*Tesi*' hi ha d'anar la vostra tesi i en lloc de '*bla bla*' hi ha d'anar l'enunciació de la idea central del vostre argument.

6. Estructura suggerida:

1. Introducció	Menys de 500 paraules	-Enunciació clara de la tesi que aneu a defensar i de la idea central de l'argument que oferireu en favor de la tesi (obligatori) -Descripció del problema en el qual s'emmarca la tesi (optatiu) -Descripció de l'argument de l'autor sobre el qual tracta la tesi, si escau (optatiu) Consell: <i>aneu directe al gra</i> . Eviteu oferir prolegòmens innecessaris o informació que no serà necessària per entendre el vostre argument.
2. Desenvolupament	Tant d'espai com sigui possible	-Presentació de l'argument en favor de la tesi (obligatori) -Consideració de possibles objeccions a l'argument presentat (recomanat)
4. Conclusió	Menys de 200 paraules	-Breu resum de la tesi central i dels arguments oferts

7. Bibliografia: per realitzar un bon treball **no és necessari** llegir bibliografia extra. N'hi ha prou amb llegir i rellegir la bibliografia obligatòria del curs que sigui pertinent i consultar les vostres notes de classe. Tanmateix, si us interessa aprofundir sobre alguna qüestió podeu demanar-m'ho i intentaré ajudar-vos a seleccionar la bibliografia adequada.

Temps, persistència i constitució

Prof. Pablo Rychter
pablo.rychter@uv.es

1. Debat ontològic sobre l'**existència del passat i el futur**: presentisme, eternalisme, teoria del bloc creixent.
2. Debat ontològic sobre l'**existència de parts temporals**: perdurantisme (teoria de les parts temporals) vs. endurantisme
3. La qüestió del **passatge del temps**: les teories A vs. les teories B, teories sobre el significat de la paraula 'ara'.
4. El **problema del canvi**: considereu una poma que passa de ser verda en t_1 a ser roja en t_2
  - (1) La poma *persisteix* a través del temps
  - (2) Els colors són propietats, no relacions
  - (3) La poma és l'objecte que exemplifica els colors
  - (4) Els colors són incompatibles
5. El problema de la **coincidència temporal**: un artista compra un tros d'argila en t_1 , es posa a treballar-hi donant-li forma i crea una estàtua que està acabada en t_2 . Aleshores:
  - (1) L'estàtua que veiem en t_2 no existia en t_1
  - (2) El tros d'argila també existeix ara en t_2
  - (3) L'estàtua i el tros d'argila son dos objectes diferents (per la Llei de Leibniz)
  - (4) En t_2 tenim dos objectes amb forma de estàtua, compartint el mateix lloc al mateix temps
6. El **vaixell de Teseu**. Els **casos de fissió** de Parfit.
7. El problema de la **coincidència permanent**: un artista d'art conceptual compra dos grans trossos de fusta en t_1 : tros A i tros B. La seva obra consisteix en superposar A i B, la qual cosa dóna lloc a un tercer tros de fusta, C, i també a una escultura, D, que s'emplaça en la rotonda d'entrada al poble. Un bon dia, un grup de veïns decideixen cremar l'escultura, la qual cosa posa fi a l'existència de C i D. C i D coincideixen totalment en l'espai i en el temps. Però són o no són el mateix objecte. Considereu:
  - (1) L'escultura que veiem en t_2 (D) podria perdre un trosset d'1 cm.
  - (2) El tros de fusta que constitueix l'escultura en t_2 (C) no podria perdre un trosset d'1 cm
  - (3) $C \neq D$ (per la Llei de Leibniz)
  - (4) En t_2 tenim dos objectes amb la mateixa forma, compartint el mateix lloc al mateix temps

Identitat personal

Prof. Pablo Rychter
pablo.rychter@uv.es

1. Formulació inicial del problema: Què és una persona? Les persones canvien a través del temps. A quins canvis són capaces de sobreviure? A quins no? Què és el que explica que, a pesar dels molts canvis que vaig patir, jo sigui la mateixa persona que fa anys jugava en el parvulari? “No sóc la mateixa persona que era llavors”. Pot ser això literalment veritat, a més d’una manera de parlar laxament? Què és el que està involucrat en el nostre **concepte** de persona?

2. Rellevància del problema: a més de l’interès que té el problema per si mateix, està relacionat amb qüestions de *responsabilitat moral*. També està relacionat amb qüestions com la permissibilitat de l’avortament i l’eutanàsia. Considereu el següent diàleg:

Anti: -Tota persona té un dret absolut a la vida. Una persona comença la seva existència quan s’ajunten un esperma i un òvul. De manera que l’avortament no és permisible, atès que viola un dret absolut de les persones.

Pro: -No hi estic d’acord. En ajuntar-se un esperma i un òvul potser comenci la seva existència un *ésser humà*, però no una *persona*. De manera que fins i tot si tota persona té un dret absolut a la vida, no se segueix d’això que l’avortament no sigui permisible.

3. Què és un criteri d’identitat personal? (a) involucra la idea de la **identitat numèrica**, no la identitat qualitativa; (b) té la següent **forma**: necessàriament, la persona A en t_1 =la persona B en t_2 si i sols si *bla bla*; (c) és de caràcter **metafísic**, no epistèmic; (d) les condicions necessàries i suficients han de ser **informatives**.

4. El vaixell de Teseu: exemple interessant de dos criteris rivals per la identitat d’*artefactes* a través del temps, dues nocions rivals sobre què és ser un artefacte.

5. Tres punts de vista inicials sobre la identitat personal: (1) **Organicisme:** necessàriament, la persona A en t_1 =la persona B en t_2 si i només si A i B tenen el mateix “cos adequadament organitzat”. Una persona és fonamentalment un tipus d’*organisme viu*; (2) **Animisme:** necessàriament, la persona A en t_1 = la persona B en t_2 si i només si A i B tenen la mateixa ànima . Una persona és fonamentalment una *ànima immaterial*; (3) **Teoria Lockeana:** necessàriament, la persona A en t_1 =la persona B en t_2 si i només si B pot recordar les experiències de A. Una persona és fonamentalment un *curs de consciència*.

6. Objeció inicial a la teoria de Locke. Dues línies de resposta: (i) la de Locke mateix; (ii) la dels filòsofs que contemporàniament defensen l’esperit de la teoria de Locke: **Teoria de la continuïtat psicològica:** necessàriament, la persona A en t_1 = la persona B en t_2 si i només si B és **psicològicament contínua** amb A. (B és psicològicament contínua amb A si i només si els estats mentals de A estan apropiadament *causats* pels de B).

7. Problemes clàssics de la teoria de Locke: problemes amb la transitivitat (Reid), “identitat” és ambigu (Butler), problemes de circularitat (Butler, Shoemaker), el problema de la ramificació.

Guia de lectura del cap. 2 de *Los Universales y el realismo científico*.

Pablo Rychter

pablo.rychter@uv.es

1. Quina és la tesi central d'Armstrong i quin és l'argument per a aquesta tesi?
2. Segons el que diu Armstrong en els tres primers paràgrafs ¿què és el que està en disputa entre realistes i nominalistes i què es el que tothom accepta? (p. 39, 40) Per què diu més endavant que la càrrega de prova li correspon al nominalista? (p. 49)
3. Què es el que Armstrong anomena 'universalisme'? (p. 40)
4. Què diferencia el nominalisme estruç dels altres tipus de nominalisme discutits per Armstrong? Quin és doncs el projecte dels altres nominalismes i en què es diferencien entre ells? (p. 46)
5. Per què diu Armstrong que encara si no hi hagés nominalistes de predicats i aquest nominalisme fos un 'home de palla' o una idealització, la crítica del nominalisme de predicats tendria valor? (p. 43)
6. Què és exactament el que diu el nominalisme de predicats? (p.43)
7. Quin és el fet fonamental que no pot ser explicat, segons el nominalista de predicats? És plausible aquesta idea? (p. 41)
8. Què vol dir que la relació entre 'F' i a és diferent a la relació entre 'a' i a? (p. 42)
- 9. Podria una cosa ser blanca si el predicat 'blanc' no existís? La possessió de la propietat és explicada per l'aplicabilitat del predicat o a l'invers? (47)**
10. Podem inferir que, en general, si el predicat 'F' s'aplica a una cosa, F és un universal? (p. 47)
- 11. Per què, segons Armstrong, el nominalista de predicats no té èxit en donar una anàlisi reductiva de què és tenir una propietat? Què és el 'regrés d'objecte'? Quin paper juguen les nocions de tipus i exemplar (p. 49-50) Què és el 'regrés de relació'?**

Guia de lectura de 'On what there is', de Quine

Pablo Rychter

pablo.rychter@uv.es

1. Quina és la tesi central de Quine en aquest text i quin és el seu argument?
2. Quina és la pregunta ontològica i quina és la resposta? (p.25)
3. Quin és el desavantatge que, en una discussió ontològica, té qui defensa la posició més austera? (p.26)
4. Quina és la proposta de McX i per què la rebutja Quine?
5. En contra de Whyman (el senyor Y), Quine té una objecció lingüística i una altra ontològica. Quines són aquestes objeccions? Per què diu Quine que Whyman és un dels filòsofs que s'han unit per arruïnar la vella i bona paraula 'existir'? (p. 27-29)
6. Quin és l'argument de Quine en contra de la proposta de Whyman basat en la quadrada cúpula rodona de Berkeley College? (p. 29)
7. Com resol Quine el problema d'explicar que 'Pegasus no existeix' tingui significat i sigui vertader tot i que el nom 'Pegasus' no tingui referència. (p. 31-34)
8. Podem assimilar l'argument que Quine atribueix a McX (p. 35-36) amb l'argument d'Armstrong? I podem assimilar l'argument per la posició contrària (p. 36-37) amb el nominalisme de predicats discutit per Armstrong?
9. Per què diu Quine que les afirmacions en ontologia són trivialment vertaderes dintre de un determinat marc conceptual? (p. 36)
10. Quine considera que un dels arguments per al realisme ha quedat bloquejat per les consideracions prèvies sobre els noms i les descripcions. Quin és aquest argument? (p. 37)
11. Quin tipus d'affirmació hauríem de fer per tal d'adquirir compromís ontològic amb universals? (p. 39)
12. Per què diu Quine que 'ser assumit com a entitat no és més que ser assumit com el valor d'una variable', i que 'l'ús de suposats noms no n'és un criteri'. (p. 39)
13. Quins compromisos ontològics adquirim quan diem 'alguns gossos són blancs'? I quan diem 'algunes espècies són creuables [cross-fertile]'? Què es el que podem fer mitjançant una paràfrasi? (p. 40)
14. Què ens permet establir (i què no) la fórmula 'Esser és ser el valor d'una variable'? (p.42-43)
15. Quin exemple fa servir Quine per il·lustrar el fet que els problemes ontològics a vegades es tracten en termes lingüístics (fent ús de l'anomenat 'ascens semàntic') no ha de portar-nos a pensar que els problemes ontològics són semàntics? (p. 44)
16. Fixeu-vos la distinció entre mite convenient i veritat literal (des d'una perspectiva)? Com podem aplicar aquesta distinció a la disputa entre fenomenalistes i fisicalistes? I a la disputa entre nominalistes i realistes sobre els universals? (p. 45)
17. Què vol dir, en aquest context, 'ser tolerant i tenir un esperit experimental'? (p. 47)

Pistes

7. Quan dic 'Santa Claus no existeix', *sembla* que amb el nom 'Santa Claus' estigui seleccionant alguna cosa, i dient d'aquesta cosa que no existeix. I aquest és el problema. Ara bé. Compareu la afirmació anterior amb aquesta altra: 'L'home vestit de roig que porta regals al nadal no existeix'. Estrictament, aquí no hi ha cap nom utilitzat. Tot el que estic dient és que no hi ha cap única cosa que tingui a la vegada sigui home, vestit de roig i que porti regals al nadal. No estic seleccionant cap cosa. Simplement estic dient que si mirem en la nostra ontologia (les coses que poblen el món), no en trobarem cap que tingui les característiques esmentades. Veim doncs que aquesta segona afirmació no té els problemes de la primera. Russell i Quine proposan reduir la primera a la segona prenent 'Santa Claus' com un abreujament de la descripció 'L'home vestit....'.

Classes pràctiques
Tasca de dilluns 21 / 09 / 15

Nom	Signatura

Tasca de reconstrucció i avaluació d'arguments.

Exercici: llegiu les pàgines 95 a 100 del text 'Qualia epifenoménicos' de Frank Jackson, i responeu les següents tres preguntes.

1. Quina és la tesi central del text?
2. Quin és l'argument central en favor d'aquesta tesi?
- 3 Què tan convincent trobeu aquest argument? Per què?

Classes pràctiques
Tasca de dilluns 28 / 09 / 15

Nom	Signatura

Tasca d'avaluació d'assaigs breus

Exercici: llegiu els següents assaigs i avalueu-los amb les tables d'avaluació proporcionades.

Autor 1

Contador de palabras: 650

La tesis central en el artículo de Jackson es que el fisicalismo es falso. El fisicalismo es la tesis de que todo lo que compone el mundo es en última instancia de naturaleza física. El fisicalismo implica que toda la información sobre el mundo es información física (donde por 'información física' se entiende el tipo de información proporcionada por las ciencias naturales. Como decía, Jackson argumenta que el fisicalismo es falso. Su argumento principal para esta conclusión está basado en la historia de Mary. Mary es una neurofisióloga brillante que tiene toda la información que es posible tener sobre la neurofisiología de la visión. Pero ha pasado toda su vida en una habitación blanco y negro. Un día Mary es liberada de su cautiverio y experimenta los colores por primera vez. El argumento basado en esta historia es el siguiente:

P1: Si el fisicalismo es verdadero, todo hecho sobre la experiencia visual es un hecho neurofisiológico.

P2: En cautividad, Mary conoce todos los hechos neurofisiológicos.

P3: Hay algunos hechos sobre la experiencia visual que Mary no conocía en cautividad.

P4: Hay algunos hechos sobre la experiencia visual que no son hechos neurofisiológicos.

C: El fisicalismo es falso.

P1 se sigue de la definición de 'fisicalismo'. P2 parece verdadera dada la historia de Mary. P3 es respaldada por la intuición, que al parecer todos tenemos, de que Mary *aprende* algo acerca de la visión cuando abandona su habitación: aprende *qué se siente* ver el azul o el rojo. P4 es una consecuencia de P3 y P4, y la conclusión se sigue de P1 y P4.

Habiendo reconstruido el argumento principal de Jackson's, paso ahora a mi evaluación de este. En mi opinión, el argumento no es bueno, porque P3 no es verdadera. No creo que Mary aprenda ningún *hecho* nuevo sobre la visión cuando abandona la habitación. Como mucho, aprende un nuevo método para describir los hechos que, como P2 dice, ella ya conocía con anterioridad. Para clarificar esto, consideremos el caso de John. John es un británico que nunca salió de Inglaterra pero está planeando visitar España. Por tanto, se estudia las distancias entre las ciudades que planea visitar. Aprende por tanto que la distancia entre Valencia y Barcelona es de 218 millas. Pero cuando John viene a España por primera vez, aprende que la distancia entre Valencia y Barcelona es de 352 kilómetros. Aprende entonces algo nuevo sobre la distancia entre las dos ciudades? Yo creo que no. Todo lo que aprende es un nuevo vocabulario o un conjunto de conceptos (el concepto de kilómetro, metro, etc) para describir las distancias. Con estos nuevos conceptos puede ahora describir de una manera distinta un hecho que él ya conocía bajo otra descripción. Ahora bien, creo que el caso de Mary es análogo al de John. Cuando es liberada de su cautiverio, Mary aprende nuevos conceptos que entonces puede usar para describir los hechos que previamente ya conocía. Pero no aprende ningún hecho nuevo y por tanto la premisa 3 es falsa.

Ahora bien, alguien podría objetar de la siguiente manera: "pero los dos casos no son análogos. En el caso de John, es claro que lo que él aprende son conceptos y no hechos. Esto se debe a que él podría haber tenido conocimiento de los kilómetros de diversas maneras y sin visitar España. Por contra, en el caso de Mary, parece que experimentar los colores es la única manera. Y esto sugiere que lo que aprende no son conceptos sino hechos". En mi opinión, esta objeción presupone cierta concepción acerca de la naturaleza de los conceptos que no tengo por qué aceptar. Mientras que ciertos conceptos pueden ser adquiridos de diversas maneras, la adquisición de algunos otros puede requerir que tengamos ciertas experiencias particulares. De manera que a menos que el objetor ofrezca alguna razón para rechazar esta posibilidad, no creo que su objeción a mi analogía sea válida.

Autor 2

Contador de palabras: 651

En “Qualia epifenoménicos” Jackson analiza la cuestión del fisicalismo en contraposición a los Qualia. En esencia, los Qualia son (en la teoría) ciertos rasgos corporales (sensaciones crudas, rasgos fenoménicos), que no están incluidas en ninguna categoría de información física. Por el contrario el fisicalismo es una teoría filosófica que sostiene que todo aquello que existe es exclusivamente físico.

El autor es un “fanático de los Qualia” y presenta varios argumentos para refutar al fisicalismo.

El primero de ellos, *El argumento del conocimiento a favor de los qualia*, aboga por la imposibilidad de que el fisicalismo, que necesita de toda la información física para elaborar una respuesta, sea capaz de “comprender” que es una experiencia no física.

El segundo argumento es *el argumento modal* basado en un ejemplo de relación entre mundos. Para explicarlo, viene a decir que somos algo más que algo puramente físico. Por tanto, se deduce que el fisicalismo no es una teoría unificadora, por lo que es refutada.

El tercer argumento es el “*como es ser*”. Este explica que ninguna información física puede decirnos o hacernos entender como es ser algo que no somos. Pues esto, solo se puede entender desde el punto de vista o de la experiencia de ser lo que se intenta comprender. De forma más clara, no podemos analizar algo y llegar a una conclusión adecuada sin TODA la información de dicho experimento.

El cuarto y último argumento es *el terror del epifenomenalismo*. Defiende que ciertas propiedades de ciertos estados mentales (qualia) son tales que su posición o su ausencia no constituye ninguna diferencia para el estado físico, y añade que lo mental es totalmente ineficaz causalmente. Un ejemplo que pone es que una acción A no tiene porque estar ligada a una reacción B. En las películas de vaqueros, el cineasta juega con la perspectiva y con la idea de que si damos un puñetazo (acción A) tendrá una reacción física en forma de dolor en la otra persona (reacción B), pero realmente no dan o daban puñetazos. Por lo que un epifenomenalista (en la conexión dolor(A)-comportamiento(B)) puede decir que es una consecuencia del hecho de que ciertos acontecimientos del cerebro causan ambos.

A mi entender, esta claro que hay una gran diferenciación entre lo mental y lo físico, pero incluso con los argumentos que da Jackson, considero que la mente o lo psíquico esta íntimamente relacionado con lo físico. Es decir, Jackson propone el ejemplo de Alfredo, que puede ver una nueva gama de rojo y diferenciarlo con tanta claridad como nosotros diferenciamos colores diferentes. Esto, es un aspecto de su físico o de sus conos y su “capacidad” de ver dicho espectro nuevo es interpretada por su mente, porque posee un físico “mejorado” del que el resto de nosotros carecemos. En lo referente a las qualias, creo que la razón no puede definir un sentimiento con la precisión o la intensidad para cada uno de nosotros y por tanto, estoy de acuerdo con el hecho de que el fisicalismo no puede definir (y digo definir, no explicar o existir) un término sentimental o experimental a nivel personal con precisión, pues existen demasiadas variables y condicionantes que no se pueden conocer. Pero de ahí, a decir que la mente es algo no físico, es jugar con las metáforas y el lenguaje y llevar mediante el control del hilo argumental al convencimiento de la persona que lo lee. El cerebro es el soporte de la mente y por tanto “debería” ser físico. Como conclusión diré que el fisicalismo es incompleto y tiene que admitir a los qualias como una posible discusión a dicha teoría. Pero estas conclusiones son seguramente uno de los mejores debates que puede existir, pues ha habido diferentes respuestas a modo de teorías, religiones o creencias a lo largo de la historia y aun no se ha llegado a una conclusión universal que pueda unificar ambas teorías.

Autor 3

Contador de palabras: 651

La tesi explicitada i defensada al llarg del text per Frank Jackson fa referència a la insuficiència del fisicalisme per donar una explicació completa de tots els esdeveniments a causa de la no-descripció científica dels *qualia* en aquestes, fent del fisicalisme una teoria falsa o incompleta. Així, per dur a terme tal defensa es fa servir de diversos arguments, dels quals, el central d'ells és l'argument del coneixement (*Knowledge Argument*) peça central i arrel de tota l'extensió del text.

En ell, gràcies a exemples com els de Fred i Maria és possible extraure la premissa de què disposar de tota la informació física no és sinònim de tenir tota la informació, i que, en conclusió aquesta, permet afirmar la tesi defensada.

Així per una banda Fred disposa d'un sistema òptic capaç de distingir entre diverses tonalitats de roig i malgrat posseir tota la informació física s'esdevé impossible comprendre a la perfecció la seua experiència. A més a més aquest argument queda reforçat per l'argument del "*com ser*", ja que es impossible establir coneixement des de l'interior. Per altra banda l'exemple de Maria, tancada en una habitació on sols és accessible al seu camp visual els colors blanc i negre, ens mostra com aquesta encara que s'havia especialitzat en neurofisiologia, i per tant, disposava de tota la informació de caire científic sobre la visió no havia experimentat allò estudiat, és a dir mancava quelcom après amb la seua interacció amb el món exterior.

Ara bé, la tesi de Jackson sobre la insuficiència del fisicalisme és acceptable, ja que acceptar aquest com a tal ens portaria a donar una explicació científica a tot esdeveniment, i en aquest món mecànic no hi tindrien cabuda aspectes com la llibertat, perquè acceptar la ciència com a suprema veritat és caure en el determinisme que aquesta implica.

Emperò, no puc prendre per vàlida l'argumentació al respecte puix Jackson identifica *disposar de tota la informació física* amb el coneixement científic i aquest no només és proposicional i teòric. És clar, disposar de tota la informació física no suposa tenir tota la informació perquè rebutja la informació pràctica del subjecte que després d'experimentar pot ser introduïda dintre de les teories físiques.

Açò és difícilment perceptible al cas de Fred a causa de la percepció personal dels colors. Aquesta inhabilita de saber com són els tons de roig vistos i quines sensacions produirà. Però en el cas de Maria, aquesta es veu mancada d'una part important del coneixement com és la vessant pràctica o la referència a l'objecte. I és més tota la informació física de què disposa Maria és un conjunt d'experiments i observacions referents a objectes dels quals s'ha establert una teoria. Per tant, el fisicalisme no és *a priori* sinó *a posteriori*, és a dir, un continu fer, i sols serà l'experiència la qual permetrà deixar intactes les normes establertes o farà possible la refutació d'allò après en la cambra, o qui sap si fer avançar el fisicalisme en un futur a trobar una explicació científica als *qualia*.

Autor 1

	no				sí
General					
El treball respecta les pautes formals demanades (extensió, etc.)					
El treball ha estat lliurat en temps i forma					
El treball està centrat en el tema de la pregunta					
El treball té les dues parts clarament diferenciades, destinades a fer les dues coses que demana l'exercici					
Les extensions de la part descriptiva i de la part d'avaluació són apropiades					
Qualitat general de la part descriptiva					
Qualitat general de la part d'avaluació					
Expressió					
L'estructura del treball es fa prou explícita al lector/a					
El registre de llenguatge utilitzat és apropiat					
El text té cohesió i coherència interna. Força connectors, sense afirmacions despenjades.					
Per a qui llegeix resulta clar en quins punts del treball l'estudiant descriu el punt de vista de l'autor/a, i en quins punts fa un comentari d'aquell punt de vista o presenta un punt de vista propi					
Els termes clau són definits					
Les idees són expressades amb força precisió i cura. Se seleccionen els termes apropiats i es diu exactament el que es pretén dir					
Correcció gramatical i ortogràfica					
Continguts					
La part descriptiva comença amb un intent d'identificar la tesi central del text					
La part descriptiva identifica correctament la tesi central del text					
En la part descriptiva hi ha una bona selecció de la informació rellevant per a l'argument i no s'expliquen parts del text que no siguin rellevants					
La part descriptiva ofereix una presentació completa i adequada de l'argument					
Els punts de vista de l'autor/a són presentats amb les pròpies paraules de l'estudiant i no mitjançant citacions textuales o paràfrasis mecàniques					
La part descriptiva i la d'avaluació estan l'una en funció de l'altra					
La part d'avaluació es refereix a l'argument i no només la seva conclusió ni a altres aspectes de la filosofia de l'autor/a					
El treball conté un apreciable intent d'argumentació personal					
La part d'avaluació té un caràcter més argumental que declaratiu					
Els arguments propis estan força desenvolupats i no pas solament suggerits					
El treball dóna indicis d'una bona comprensió del text tractat					

Autor 2

	no				sí
General					
El treball respecta les pautes formals demanades (extensió, etc.)					
El treball ha estat lliurat en temps i forma					
El treball està centrat en el tema de la pregunta					
El treball té les dues parts clarament diferenciades, destinades a fer les dues coses que demana l'exercici					
Les extensions de la part descriptiva i de la part d'avaluació són apropiades					
Qualitat general de la part descriptiva					
Qualitat general de la part d'avaluació					
Expressió					
L'estructura del treball es fa prou explícita al lector/a					
El registre de llenguatge utilitzat és apropiat					
El text té cohesió i coherència interna. Força connectors, sense afirmacions despenjades.					
Per a qui llegeix resulta clar en quins punts del treball l'estudiant descriu el punt de vista de l'autor/a, i en quins punts fa un comentari d'aquell punt de vista o presenta un punt de vista propi					
Els termes clau són definits					
Les idees són expressades amb força precisió i cura. Se seleccionen els termes apropiats i es diu exactament el que es pretén dir					
Correcció gramatical i ortogràfica					
Continguts					
La part descriptiva comença amb un intent d'identificar la tesi central del text					
La part descriptiva identifica correctament la tesi central del text					
En la part descriptiva hi ha una bona selecció de la informació rellevant per a l'argument i no s'expliquen parts del text que no siguin rellevants					
La part descriptiva ofereix una presentació completa i adequada de l'argument					
Els punts de vista de l'autor/a són presentats amb les pròpies paraules de l'estudiant i no mitjançant citacions textuais o paràfrasis mecàniques					
La part descriptiva i la d'avaluació estan l'una en funció de l'altra					
La part d'avaluació es refereix a l'argument i no només la seva conclusió ni a altres aspectes de la filosofia de l'autor/a					
El treball conté un apreciable intent d'argumentació personal					
La part d'avaluació té un caràcter més argumental que declaratiu					
Els arguments propis estan força desenvolupats i no pas solament suggerits					
El treball dóna indicis d'una bona comprensió del text tractat					

Autor 3

	no				sí
General					
El treball respecta les pautes formals demanades (extensió, etc.)					
El treball ha estat lliurat en temps i forma					
El treball està centrat en el tema de la pregunta					
El treball té les dues parts clarament diferenciades, destinades a fer les dues coses que demana l'exercici					
Les extensions de la part descriptiva i de la part d'avaluació són apropiades					
Qualitat general de la part descriptiva					
Qualitat general de la part d'avaluació					
Expressió					
L'estructura del treball es fa prou explícita al lector/a					
El registre de llenguatge utilitzat és apropiat					
El text té cohesió i coherència interna. Força connectors, sense afirmacions despenjades.					
Per a qui llegeix resulta clar en quins punts del treball l'estudiant descriu el punt de vista de l'autor/a, i en quins punts fa un comentari d'aquell punt de vista o presenta un punt de vista propi					
Els termes clau són definits					
Les idees són expressades amb força precisió i cura. Se seleccionen els termes apropiats i es diu exactament el que es pretén dir					
Correcció gramatical i ortogràfica					
Continguts					
La part descriptiva comença amb un intent d'identificar la tesi central del text					
La part descriptiva identifica correctament la tesi central del text					
En la part descriptiva hi ha una bona selecció de la informació rellevant per a l'argument i no s'expliquen parts del text que no siguin rellevants					
La part descriptiva ofereix una presentació completa i adequada de l'argument					
Els punts de vista de l'autor/a són presentats amb les pròpies paraules de l'estudiant i no mitjançant citacions textuais o parafrasis mecàniques					
La part descriptiva i la d'avaluació estan l'una en funció de l'altra					
La part d'avaluació es refereix a l'argument i no només la seva conclusió ni a altres aspectes de la filosofia de l'autor/a					
El treball conté un apreciable intent d'argumentació personal					
La part d'avaluació té un caràcter més argumental que declaratiu					
Els arguments propis estan força desenvolupats i no pas solament suggerits					
El treball dóna indicis d'una bona comprensió del text tractat					

Classes pràctiques
Tasca de dilluns 05 / 10 / 2015

Nom	Signatura

Tasca de preparació per a les presentacions sobre el tema 5.

Exercici: identifiqueu la tesi central de l'autora en l'article assignat (escriuiu-la a continuació) discutiu què us sembla.

Tesi:

Classes pràctiques
Tasca de dilluns 2 / 11 / 15

Nom	Signatura

Responen les preguntes a sota sobre la base de la informació proporcionada per la presentació. Seleccioneu NOMÉS UNA opció amb una 'X'.

1. El propòsit central de l'autora (Charlotte Witt) en l'article presentat és ...

- A. argumentar que el uniessencialisme sobre el gènere és vertader.
- B. argumentar que el uniessencialisme sobre el gènere és una posició coherent i diferent a altres tipus d'essencialisme de gènere.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

2. L'uniessencialisme sobre les cases és la doctrina que...

- A. una casa existeix com a cosa diferent a les seves parts constituents en virtut d'exemplificar una determinada propietat funcional: proporcionar allotjament, etc etc.
- B. un objecte pertany al tipus *casa* en virtut d'exemplificar una determinada propietat funcional: proporcionar allotjament, etc etc.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

3. L'uniessencialisme sobre el gènere és la doctrina que ...

- A. un individu social existeix com a cosa diferent als diversos rols socials que ocupa (professora, mare, etc) en virtut d'un principi normatiu determinat pel gènere (*home, dona, ...*) que unifica i dóna sentit a eixos rols.
- B. un individu social pertany a un gènere determinat (*home, dona, ...*) en virtut d'un principi normatiu que unifica i dóna sentit als diferents rols socials que ocupa (professora, mare, etc).
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

4. Segons l'autora, el feminisme típicament argumenta que ...

- A. l'essencialisme és fals perquè el gènere (*dona*, per exemple) és una construcció social, que canvia o pot canviar de cultura a cultura (no hi ha cap essència de dona immutable, a-històrica i universal).
- B. el gènere (ser una dona, un home, ...) juga un paper és central en la nostra vida i en la nostra actuació en societat.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

5. Segons el grup que ha fet l'exposició, ...

- A. la posició de l'autora és propera a la d'autors que, com Derrida i Foucault, desvinculen el sexe (determinació biològica) del gènere (determinació social).
- B. la noció d'essència que l'autora vol defensar és innecessària.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

Classes pràctiques
Tasca de dilluns 9 / 11 / 15

Nom	Signatura

Responen les preguntes a sota sobre la base de la informació proporcionada per la presentació. Seleccioneu NOMÉS UNA opció amb una 'X'.

1. El propòsit central de l'autora (Natalie Stoljar) en l'article presentat ("Different Women. Gender and the Realism-Nominalism debate") és ...

- A. argumentar que el nominalisme de gènere és vertader.
- B. esbossar un map conceptual de les diferents posicions metafísiques sobre què és ser una dona.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

2. El nominalisme de gènere és la doctrina que...

- A. *ser una dona* és una construcció social i no una propietat natural, biològica o intrínseca.
- B. el que unifica la classe de les dones no és una naturalesa compartida per totes les dones.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

3. Segons el nominalisme de semblança sobre el gènere...

- A. no hi ha cap naturalesa compartida per totes les dones.
- B. totes les dones s'assemblen entre sí.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

4. El nominalisme de gènere ...

- A. és compatible amb l'afirmació que totes les dones estan biològicament millor preparades que els homes per a la criança dels fills i per a tasques rutinàries que no involucren el pensament abstracte.
- B. és compatible amb l'afirmació que la naturalesa biològica que totes les dones comparteixen no les fa millors que els homes en la tasca de criar fills.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

5. Segons el grup que ha fet l'exposició, ...

- A. cap definició de 'dona' és satisfactòria: tota definició de dona exclou algunes dones.
- B. negar que hi hagi una naturalesa compartida per totes les dones és poc plausible.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

Classes pràctiques
Tasca de dilluns 16 / 11 / 15

Nom	Signatura

Responen les preguntes a sota sobre la base de la informació proporcionada per la presentació. Seleccioneu NOMÉS UNA opció amb una 'X'.

1. El propòsit central de l'autora (Kristjana Sveinsdóttir) en l'article presentat ("The etaphysics of Sex and Gender") és ...

- A. oferir una interpretació de la metafísica del sexe i el gènere oferida per Judith Butler.
- B. oferir una teoria del sexe i el gènere diferent a la de Judith Butler.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

2. L'autora està d'acord amb les seguidores de Simone de Bevoir en què...

- A. el gènere (*dona/homme/...*) és una construcció social i no una propietat natural, biològica o intrínseca.
- B. el sexe d'una persona (*mascle/femella*) és una propietat biològica, sobre la qual el gènere és construït.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

3. L'autora està d'acord amb Judith Butler en què...

- A. el gènere (*dona/homme/...*) és una construcció social i no una propietat natural, biològica o intrínseca.
- B. el sexe d'una persona (*mascle/femella*) és una propietat biològica, sobre la qual el gènere és construït.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

4. Si se un gol en un partit de futbol és una propietat conferida, ...

- A. els àrbitres mai no anul·len un gol.
- B. no hi cap propietat física que un xut a porteria ha de tenir per comptar com a gol.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

5. Segons el grup que ha fet l'exposició, ...

- A. l'autora no reconeix el rol de la biologia en la determinació del sexe.
- B. el fet que la orientació sexual d'un subjecte no és producte d'una decisió d'aquest posa un problema per a la posició de l'autora.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

Classes pràctiques
Tasca de dilluns 23 / 11 / 15

Nom	Signatura

Responen les preguntes a sota sobre la base de la informació proporcionada per la presentació. Seleccionen NOMÉS UNA opció amb una 'X'.

1. El propòsit central de l'autora (Mari Mikkola) en l'article presentat ("Ontological Commitments, Sex and Gender") és ...

- A. oferir una teoria sobre els fets normalment discutits amb la terminologia de 'sexe' i 'gènere'
- B. oferir una crítica al constructivisme social estàndard sobre el sexe i el gènere.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

2. Segons el constructivisme social de Haslanger (tal com l'autora el presenta)...

- A. que siguis home o dona no té res a veure amb el teu cos.
- B. Rita Barberà no és una dona.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

3. Segons el constructivisme social de Haslanger

- A. el feminisme lluita per que dones i homes tinguin els mateixos drets.
- B. el feminisme lluita per l'eradicació de les dones.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

4. Segons l'autora,

- A. el constructivisme social és contrari al sentit comú.
- B. l'eradicació de les dones és desitjable.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

5. Segons la teoria tret-norm, ...

- A. l'afirmació 'Rita fa servir maquillatge' captura un fet objectiu del món.
- B. l'afirmació 'Rita és femenina perquè fa servir maquillatge' captura un fet objectiu del món.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

Classes pràctiques
Tasca de dilluns 30 / 11 / 15

Nom	Signatura

Responen les preguntes a sota sobre la base de la informació proporcionada per la presentació. Seleccionen NOMÉS UNA opció amb una 'X'.

1. El propòsit central de l'autora (Jules Holroyd) en l'article presentat ("The Metaphysics of relational autonomy") és ...

- A. Argumentar a favor d'una concepció relacional de l'autonomia de l'agent.
- B. Argumentar que certes tesis sobre el caràcter relacional de l'autonomia de l'agent són incompatibles amb certes posicions en el debat metafísic tradicional sobre el lliure albir.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

2. Segons la concepció relacional de l'autonomia...

- A. per tal de ser autònoma, una dona ha de considerar-se a si mateixa com a un agent responsable del seus actes.
- B. per tal de ser autònoma, no cal que una dona tingui complet control dels seus actes.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

3. Segons el incompatibilisme (determinisme estricte i libertarianisme)...

- A. una acció és lliure només si l'agent té la possibilitat d'actuar d'una altra manera.
- B. una acció és lliure només si l'agent és la causa última de l'acció.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

4. Segons l'autora, ...

- A. si una dona se considera a si mateixa com a un agent responsable del seus actes, el determinisme estricte no pot ser vertader.
- B. si el libertarianisme es vertader, l'autonomia d'una dona requereix que ella tingui complet control dels seus actes.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

5. Segons el grup que va fer l'exposició, ...

- A. l'autora té raó a creure que el debat metafísic i el relacional no són independents.
- B. el debat metafísic, per ser molt teòric, no té conseqüències pràctiques d'interès pel feminisme.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

Classes pràctiques
Tasca de dilluns 14 / 12 / 15

Nom	Signatura

Responen les preguntes a sota sobre la base de la informació proporcionada per la presentació. Seleccioneu NOMÉS UNA opció amb una 'X'.

1. El propòsit central de l'autora (Nancy Bauer) en l'article presentat ("Beavoir on the allure of Self-Objectification") és ...

- A. ... exposar el pensament de Beavoir sobre el gènere i les relacions d'aquest amb el pensament de Sartre, Hegel i Heidegger.
- B. ... explicar i entendre la aparent contradicció en què viuen algunes dones joves (*alpha girls*).
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

2. Segons la autora...

- A. ... la filosofia feminista contemporània està centrada en l'objectiu d'eradicar les dones.
- B. ... la filosofia feminista contemporània s'ha tornat irrellevant per a la vida de moltes dones.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

3. L'eliminativisme de gènere...

- A. ... és una posició quasi-nominalista segons la qual les dones no existeixen realment.
- B. ... és la posició segons la qual les dones no haurien d'existir.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

4. Kindlon (autor d'*Alpha Girls*) creu que ...

- A. ... les noves generacions de dones (les *alpha girls*) viuen en un món d'igualtat de gènere, gràcies al moviment feminista que ja ha fet la seva feina i està ara superat (i tot això és així percebut per aquestes dones).
- B. ... moltes *alpha girls* pateixen de manca de confiança en si mateixes, de ansietat, depressió, són objecte de *sexual harassment* i violació, i a vegades es perceben a si mateixes com a joguines sexuals dels homes joves.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.

5. Segons l'autora, ...

- A. ... el rol aparentment regressiu de les *alpha girls* en la cultura del *hook-up* és un cas de caiguda en la temptació de la auto-objectivació preventiva.
- B. ... per molta igualtat econòmica i social que es pugui assolir entre homes i dones, les dones sempre tindran raons per caure en la temptació de auto-objectivar-se.
- C. Ni A ni B.
- D. A i B alhora.
- E. No s'ha donat informació sobre això.